

har været med til at vedtage, og i samme Grad som Finansloven, om jeg saa maa sige, bliver forurenede af Anmærkninger af denne Slags i samme Grad formindskes Landstingets Betydning paa de Omraader, hvor der er og bør være Ligestilling. — Det er ikke uden Interesse at gøre sig bekendt med det radikale Venstres Holdning i Folketinget. Gennem sin Ordfører ydede det naturligvis Forslaget om denne Anmærkning sin fulde Tilslutning med den Tilføjelse, at der saa ogsaa vilde være Mulighed for paa samme Maade at faa andre organiske Love forandrede paa Finansloven, for Eksempel Forsvarslovene, altsaa med den Mulighed for Øje, at det radikale Venstre en Gang kunde faa Flertal i Folketinget. Jeg synes nok, at der deri burde have ligget en Tilskyndelse for den nuværende Regering til ikke at betræde denne Vej.

Man har saa i det andet Ting sagt, at dersom Regeringen foreslog denne Ændring i Toldloven ved et Tillæg til denne Lov, vilde man risikere, at Landstinget eller et Flertal i Landstinget vilde gøre Tilføjelser dertil, som Regeringen ikke vilde modtage. Men hvis der nu virkelig fra nogen Side her skulde næres Ønske om i andre Henseender at forandre Toldloven inden den Tid, der er sat for Lovens Revision, saa behøves der virkelig ikke noget særligt Forslag om en Forandring i Kultoldpositionen fra Regeringens Side for, at vi skulde være i Stand til at stille et saadant Forslag. For Resten er der andre Forslag fra Regeringen, som berøre den gældende Toldlov. Jeg mener saaledes, at i alt Fald Tobakspositionen trænger til en Tilføjelse, hvis vi faa den foreslaaede Cigarettskat, og jeg er sikker paa, at ogsaa for Parfumes Vedkommende maa der foreslaas en Forandring i Toldloven, gennem Spiritusloven vil Toldlovspositionen blive forandret. Disse Ændringer forekommer det mig ogsaa af en anden Grund rigtig, at Regeringen samlede i et Forslag om Ændringer i Toldloven. Den Maade, paa hvilken Regeringen nu søger at gennemføre disse Ændringer ved at tage een paa den ene Lov og en anden paa en anden Lov, paa Finansloven, vil nemlig medføre, at man i Befolkningen faar urigtig Oplysning om, hvordan vor Toldlovgivning er. De, der svøge til Toldloven, ville ikke kunne vide, at de ogsaa skulde undersøge andre Love, og især ville de ikke kunne vide, at de skulde undersøge Finanslove for at finde, hvad Toldlovgivningen indeholder.

Vi fra vor Side agte altsaa at stille Forslag om, at Anmærkningen udgaar, og

det forekommer os, at alle Medlemmer af Landstinget, ja, ogsaa Regeringen, i Virkeligheden burde slutte sig til os, hvad den principielle Side af Sagen angaar.

Disse Udtalelser om den foreslaaede Ophævelse af Bestemmelsen om Kuls Fritagelse for Told foranledige mig til at udtale et Par Ord om de Forhold, som herske for Øjeblikket med Hensyn til Landets Forsyning med Kul. I vort Partis Møde i Gaar bleve vi enige om, at jeg skulde udtale mig derom ved denne første Behandling af Finanslovsforslaget; imidlertid erfarede jeg i Gaar Aftes og fik det bekræftet nu til Morgen, at der i det andet Ting vil blive rejst en særlig Diskussion om den foreliggende Fare for Kulmangel her i Landet paa Grund af den uheldige Strejke, som i nogen Tid har hersket i England, og om hvis Forløb man endnu ikke kan have nogen sikker Mening, eller rettere sagt, hvis Ophør i den umiddelbare Fremtid man efter de stadig modstridende Efterretninger ikke tør fæste Lid til. Men under disse Omstændigheder vil jeg ikke sige, hvad jeg ellers vilde have sagt. Jeg antager, at den ærede Forespørger i det andet Ting møder med Enkeltheder og Oplysninger, som ere mere omfattende end dem, jeg raader over, og jeg skal derfor indskrænke mig til at henlede den højtærede Regerings Opmærksomhed paa, at det maaske dog kunde være af nogen Nytte, først og fremmest at faa at vide, hvor meget Kul og Kokes der findes her i Landet for nærværende Tid. Blev det overdraget en Komité af Folk, som man kunde forudsætte havde særlig Indsigt og Kundskaber paa Kulomraadet, vilde man meget hurtigt kunne komme til et Resultat i saa Henseende, som maaske ogsaa kunde indvirke paa Befolkningen. Uagtet jeg slet ikke tror, der er nogen Anledning til at nære alt for stor Ængstelse i denne Sag, saa mener jeg dog, at der er nogen Opskræmthed i den offentlige Mening, som Resultaterne af en saadan Undersøgelse maaske kunde egne sig til at berolige. Paa den anden Side er det heller ikke udelukket, at en saadan Komité kunde fremsætte et eller andet til Vejledning, som kunde være brugeligt under saadanne ekceptionelle Forhold. At Sagen er meget vanskelig, og at den høje Regering selvfølgelig ikke kan skaffe Kul til Veje her i Landet, naar ingen andre kunne det, er ganske givet, men jeg er sikker paa, at Regeringen har sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og vi ville saa afvente, hvad der videre i denne Sag vil blive foretaget i det andet Ting. Det, jeg nærmest tænkte mig, det maatte være af Vigtighed